

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

muligt i Henhold til Valutalovens almindelige Forskrifter, og at det ikke er naturligt at gribe forstyrrende ind i dette Forhold ved Etablering af specielle Vareudvekslinger, medmindre dette er nødvendigt for at muliggøre Forretninger, der i særlig Grad er ønskelige, og som ikke kan udføres paa sædvanlig Maade inden for Ordningens almindelige Bestemmelser.

Paa den anden Side bør Adgangen til at tillade privat Vareudveksling heller ikke være saa snæver, at virkelig ønskelige Forretninger af denne Art paa Forhaand er udelukket. Nogen Modsætning mellem private og offentlige Vareudvekslinger bliver der ikke Tale om. Jeg kan tilføje, at Valutakontorets Samarbejde med Erhvervene angaaende disse Forretninger efterhaanden er kommet ind i saa faste og gode Former, at Bestemmelsen vist i den foreliggende Form vil kunne gøre god Nytte.

Det ærede Medlem Hr. Hauge fremhævede stærkt det Ansvar, der lægges paa Organisationerne ved den Myndighed, de faar til at tillade Overførsler af Valutabevillinger. Jeg er ganske enig i, at der her er Tale om et betydeligt Ansvar, men jeg haaber, at Organisationerne viser sig at kunne bære dette Ansvar og udøve den dem tiltænkte Myndighed paa en saadan Maade, at Nyordningen i alle Henseender kan virke tilfredsstillende.

I denne Forbindelse maa jeg i øvrigt bemærke, at det undrer mig noget, at det ærede Medlem Hr. Prieme i sin Tale i Gaar ogsaa anførte forskellige kritiske Bemærkninger med Hensyn til de i Forslagets § 7 indeholdte Bestemmelser, hvorefter Importbevillinger, der udstedes i Henhold til den nye Lov i det Omfang og paa de Vilkaar, der fastsættes af Handelsministeren efter Forhandling med Valutaraadet, kan overdrages ifølge dertil i hvert enkelt Tilfælde given Tilladelse fra en af de godkendte Brancheforeninger eller eventuelt en af Handelsorganisationerne. Disse Bestemmelser er tænkt som en Imødekommenhed imod Erhvervslivet, og jeg tror, at de, forudsat at Organisationerne — hvad jeg som nævnt haaber — vil vise sig i Stand til at udøve den dem tiltænkte Myndighed paa rette Maade, vil kunne virke til Gavn for Erhvervslivet, og jeg kan ikke tro andet, end at Bestemmelserne vil blive hilst med Tilfredshed. Skulde man imidlertid ikke fra Handelens Side ønske disse Bestemmelser, kan jeg med den Foranledning, som det ærede Medlem Hr. Priemes Udtalelse giver mig dertil, tilsiage min Villig-

hed til Forhandling om dette Spørgsmaal i det Udvalg, som jeg gaar ud fra bliver nedsat om Sagen. Samtidig vil man formentlig kunne komme nærmere ind paa de af det ærede Medlem Hr. Rager rejste Spørgsmaal angaaende Brancheforeningernes Behandling af disse Sager, i hvilken Forbindelse jeg bemærker, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at det vil være af Interesse at følge Brancheforeningernes Administration paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde forskellige Bemærkninger om den i § 3, sidste Stykke, foreslaaede Afgift paa Valutabevillinger, som det ærede Medlem i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hartel ikke var tilfreds med. Det ærede Medlem udtalte i Forbindelse hermed bl. a., at Eksporterhvervene maatte tage alle de Ulykker, som Udlandets Konkurrence byder dem, men at Skatteyderne og Storindustrien kunde faa næsten al den Beskyttelse og al den Ret til at opkræve Afgifter hos danske Forbrugere, som de ønsker sig. Jeg forstaar ikke ganske disse Udtalelser om manglende Hensyntagen til Eksporterhvervene, eftersom det jo netop er et af Valutalovens Hovedformaal at støtte og fremme Eksporten, og dette er jo heldigvis lykkedes i betydeligt Omfang, og det maa stadig tilstræbes. Jeg kan i denne Forbindelse i Anledning af det ærede Medlem Hr. Hartels Citat af det gamle Ord om Betydningen af, at Bonden har Penge, tilføje, at jeg for mit Vedkommende skal være den sidste til at underkende Landbrugets, vort førende Eksporterhvervs, Betydning for vort Land.

Det glæder mig i øvrigt som nævnt, at det ærede Medlem Hr. Hartel i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte sin Tilslutning til Tanken om Opkrævning af Ekspeditionsgebyr ved Udfærdigelse af Valutaattester. Jeg kan ikke se rettere, end at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, naar det ærede Medlem sammenligner den foreslaaede, ganske ringe Stempelafgift med Afgifter af ganske andre Dimensioner og til ganske andre Formaal, i nogen Grad sammenstiller stort og smaat. En Importør, der faar Importbevillinger for 100 000 Kr., skal som Ekspeditionsgebyr herfor betale 250 Kr. Dette kan da formentlig ikke siges at være urimeligt, og Gebyret er saa ringe, at det ikke skulde være nødvendigt for Importørerne af den Grund at foretage nogen Prisforhøjelse.

Ogsaa i øvrigt forekommer det mig, at